

Forhold, hvorom der er Tale, og af hvem det med Grund kan forlanges, at de skulde være deres Undergivnes naturlige Talsmænd (Afskyldse). Ja, det er nu min Overbevisning. Naar der er Drang, kunne vi, som daglig leve og færdes med de Folk, ikke være ubekjendte dermed, og efter min Betragtning af Sagen er en Forhøielse nødvendig, men Spørgsmaalet var den Gang, om det var det rette Sted til at give en Forhøielse. Jeg spørger, om man tror, at det gaaner Disciplinen i Hæren særlig at sætte de Medlemmer i Cabestoffen, som ved den omtalte Leilighed have stemt imod en Forhøielse? Det er blot denne Indsigelse, jeg har villet gjøre. Jeg stemte den Gang Nei, men agter nu at stemme for det foreliggende Forslag, da jeg tror, at det rammer, hvad jeg maa ønske for det Rette. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) mener, at man skal gaa endnu højere, kan det jo være, at Forholdene kunne gjøre det nødvendigt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at man har et ganske godt Middel til at staffe sig at vide, hvad der er nødvendigt for, at Soldaten kan slaa sig igjennem. Det er en Kjendsgjerning, at en Mand, der er en mindre god Husholder, sættes paa Dagpenge og lever saaledes under Kontrol, idet Kompagnichefen sørger for, at han hver Dag faar sin Lønning udbetalt af Oversergenten. Indtil 1868 vare Forholdene saaledes, at der derved ikke blot blev bestridt, hvad der hørte til Mandens Økonomi, men at der endog hver 5te Dag blev en Sparestilling tilovers, som blev ham udbetalt. Dette Forhold er nu forandret, og Manden kan nu — det erkjender jeg — ikke faae varm Mad mere end hvert anden Dag. Hvis det, naar dette Lovforslag bliver gennemført, skulde vise sig, at det ikke er muligt for de Vedkommende at faae varm Mad mere end hver anden Dag — og en Prødesten har man i saa Henseende gjennem det Mandskab, der sættes paa Dagpenge; thi det lever ikke usælt under Kontrolen, men ordentligt —, saa er der Anledning til at forhøje Lønningen. Jeg siger ikke, at det er givet, at man bør blive staaende ved Lovforslagets Sats og aldrig bør gaa over den; men jeg fordrer Bevis for, at det er nødvendigt at gaa over den, og jeg tror, at Bevis i saa Henseende kan gives. — Den anden Post er Undermunderingen. Da Forslag til Forhøielse kom frem til 2den Behandling af det næste Lovforslag paa Dagsordenen, yttrede det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojssen), der førte Ordet for Forslagsstillerne, saa vidt jeg erindrer, at det havde været under Overveielse, hvor vidt man ogsaa skulde forhøje denne Post eller ikke. Fra hans Side var der den Gang Intet foreslaaet om en saadan Forhøielse; men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) udtalte, at han fandt, at det var absolut nødvendigt, at denne Post blev forhøiet. Det kan ogsaa til en vis Grad oplyses, om en saadan Forhøielse

er nødvendig eller ikke. Undermunderingsgodtgjørelsen er jo ikke bestemt til Andet end til at skulle bruges til Vedligeholdelse af de Ting, enhver Soldat skal have, naar han møder til Tjeneste. Han skal nemlig være forsynet med Støvler, Strømper og Skjorter, og jeg vil tilføje, at det i det Mindste ved mange Afdelinger, og navnlig de jydsk, hører til de meget store Sjeldenheder, at en Gæst, end sige mer end En, ved Kompagniet møder saaledes, at Kompagnichefen strax er nødt til at tage sig af ham. Naar det imidlertid er Tilfældet, sørger Kompagnichefen for, at han faar det Nødvendige, og Afgiften dertil bliver da taget som Forstud af hans Undermunderingsgodtgjørelse. Naar nu hans Tjenestetid udløber, bliver hans Regningsbog gjort op, og hvis han da ikke har faa meget til Gode, som han har taget op, bliver Resten ført som Boggjæld. Denne Boggjæld vil altsaa i Grunden være en Maalestof for, hvorvidt Undermunderingsgodtgjørelsen kan siges at være tilstrækkelig eller ikke; men den er af rent forsvindende Størrelse. Naar jeg alligevel vil stemme for Forhøielsen, er det i den Overbevisning, at Forholdet, naar vi komme til en Forhandling om Hærløven, vil forandre sig; thi man maa da have meget større Beløb at løbe paa. Jeg skal derfor være villig til at stemme for denne ligesom for de øvrige Forhøielse, skjøndt jeg ikke tror, at den er nødvendig paa dette Punkt.

Th. Kruse: Det var en Ytring af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anskjær), som bragte mig til at begjære Ordet, thi jeg tror at have lidt Haab om at kunne overbevise det ærede Medlem ved et Regnestykke — det ærede Medlem pleier at holde saa meget af Tal — om at det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) dog vist har nogen Ret, naar han paaistaar, at ikke en Gang det her foreslaaede Tillæg er nær stort nok. Jeg er i dette Tilfælde i den heldige Situation at have dette Forhold for mig i Praxis, da jeg netop for Tiden har en Søn, som er Soldat. Jeg har derfor prøvet paa at bringe Underholdet til et virkeligt Minimum for dette unge Menneffe. Resultatet deraf er blevet, at foruden Brød og, hvad Staten ellers giver et saadant ungt Menneffe, var det uundværlige daglige Forbrug: en Kop Kaffe til 4 ¢ — ved hvert Tal, jeg nævner, er der et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, om det er for stort eller for lille — er Ret varm Middagsmad for 12 ¢, 1/8 Pd. Smør daglig, beregnet til 7 ¢, Brændevin og Tobak, eller, som Øksovalent for Brændevin, The, begge disse Dele 4 ¢, en Flaske hvit D til 4 ¢ daglig, Pudsesager 3 ¢ daglig og Badst. 2 ¢; for hvert Tal er der et Spørgsmaal til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, om han kan overbevise fornuftige Menneffer om, at disse Tal i vore Dage ere for store. Men